

Sagsførerne have, er overhovedet ikke stor. Det ser jo ud, som de have Eneret med Hensyn til den egentlige Procedure, men de have alligevel maattet konkurrere med alle mulige Kommissionærer og Folk, der ikke afgive den allerringeste Garanti. Dette Lovforslag vil nu bestemme, at Stævninger, Indlæg eller andre Processdokumenter maa for Betaling kun affattes af Sagsførere, og ligeledes Indlæg for Parterne under Skifte-, Foged- og Auktionsforretninger, dog gjælder dette ikke for de Processkrifter, der affattes for Retvisitter under Fogedforretninger og Tvangsauktioner. Det er en indskrænkende Bestemmelse, som jo kan være riartig; en Mand i den Stilling vil mulig overhovedet ikke have Raad til at betale Noget for denne Retshjælp; under disse Forretninger maa en Mand have Lov til at benytte den Hjælp, han kan faae. Saa vidt jeg skjønner, er der ingenlunde hermed betaget Bedkommende Ret ved Skifte- Foged- og Auktionsforretninger at lade møde ved en god Mand; men Bestemmelsen er saaledes atforstaa, at først naar det gaar over til den egentlige Procedure, skulle Sagsførere anvendes; og ikke en hvilken som helst Kommissionær, som man hidtil har kunnet overlade det til. Det har jo ogsaa været meget almindeligt at omgaa denne Eneret, som Sagsførerne hidtil have havt, ved at bruge Proformadærk, Proformatransporter og Mandatarfuldmagter. Dette søger Lovudkastet at sætte en Borm for, idet det fastsætter Straf for Folk, som saaledes omgaa Loven og gjøre Indgreb i de saa Retsligheder, som ere forbeholdte Sagsførerne. Dette har imidlertid ikke været Tilfældet hidindtil; man har vel indledet Underjøgelse imod de Paagjældende og ladet det konstatere, at det var Proformadærk, men der har ikke været nogen Straffebestemmelse for det, og som Følge deraf var det Værn, man paa dette Punkt ydede Sagsførerne, heller ikke af nogen praktisk Betydning. Ogsaa i anden Retning søger Lovforslaget at værne lidt om Sagsførernes Ret. Ifølge D. L. 1—9—14 har man Ret til at lade møde ved Børge, Frænde eller Tjener; dette er selvfølgelig ogsaa blevet misbrugt i en meget høj Grad; Meningen dermed kan jo ikke være den, at man ad den Vej skulde kunne omgaa Sagsførernes Ret, herved, at man f. Ex. tog en Mand i Arbejde en Dag, og saa var denne Ens Tjener og kunde give Møde for En i Retten. Lovforslaget indeholder den indskrænkende Bestemmelse, at den Paagjældende skal være antaget for ikke kortere Tid end en Maaned for at kunne kaldes hans Tjener i dette Forhold, og med Hensyn til Slægt-

skab og Svogerstab er det bestemt, at det skal være beslagtede eller besværede i anden Grad af Sidelinien eller nærmere. Endvidere skulle Børger for Umyndige eller Umundiggjorte, Kuratorer for Mindreaarige og Vgtesæller ligesom hidtil have Ret til at give Møde for de Paagjældende, saa at disse ikke behøve at antage Sagsførere. Jeg kan ikke nægte, at jeg anser dette Forslag, i Henhold til, hvad jeg har udtalt, for at være meget vigtigt, og jeg kan sige temmelig paatværgende nødvendigt, og navnlig vil jeg minde det ærede Thing om de mange Udtalelser, som her ere faldne angaaende dette Forhold, og jeg skulde ønske, at man ret hurtig vilde tage fat paa det og bringe en Lov ud af det enten med eller uden Endringer. Jeg har ikke særlig omtalt Sagsførerraadene, og jeg skal dog gjøre et Par Bemærkninger derom. Jeg veed meget godt, at der er NoGLE, der mener at det er en umødvendig Institution. Jeg har hørt Indvendinger fra to Sider. NoGLE sige, det ligner for meget de gamle Raug, det skaber for stor Korpsaand og giver Sagsførerne altfor stor Myndighed. Andre mene, at man bør ikke forlange, at den enkelte Sagsfører saaledes skal opgive sin Selvstændighed og gaa ind paa at være under Kontrol af sine Kolleger. Jeg finder, at begge disse Indvendinger have i og for sig ikke Noget at betyde; thi der er ikke nogen Tvivl om, at det vil udvilde sig saaledes, at den Sagsfører, som virkelig er hæderlig og dygtig og kan være sin Virksomhed bekendt i alle Enkeltheder, vil ikke lide noget Skaar ved at være Medlem af Sagsførerkredsen og underkaste sig Sagsførerraadets Disciplin paa de Punkter, som ere bestemte i Lovforslaget. Og hvad det Andet angaar, at de skulde faae for Meget at sige, for megen Myndighed, vil jeg ikke negte, at det vil bidrage ikke lidt til at hæve Sagsførerstandens Anseelse; og jeg kan ikke skjønne, at der kan være Nogetsomhelst i Veien for at arbejde dertil. Jeg tror, jeg tør paastaa, at Sagsførerstanden i det Hele var mere anset i Tiden, der gik nærmest forud for 1868, end den er bleven efter den Tid. Forøvrigt mener jeg ikke, der paa nogen Maade kan siges at være noget udemokratisk i saaledes at træffe Bestemmelser for at hæve Sagsførernes Stilling; thi det maa jo erindres, at der jo er mange Sælligheder, hvor Befolkningen har Brug for Sagsførerne til at optræde imod Autoriteterne, hvor man mener, at disse ere gaaede udenfor deres Kompetence og have forurettet det enkelte Individ. I saa Fald mener jeg, det maa være i Befolkningens Interesse, at Sag-